

ЛИТВИН**Анатолій Пантелійович**

кандидат соціологічних наук,
доцент, звідувач кафедри загальноекономічних
та гуманітарних дисциплін,
Нововолинський навчально-науковий інститут
економіки та менеджменту,
Тернопільський національний економічний
університет

УДК 2-1: 316.25

ІНФОРМСФЕРА: МІФ ЧИ РЕАЛЬНІСТЬ?

Анотація. Автор на основі публікацій П.Шардена і В.І.Вернадського та власних висновків доводить існування інформаційної сфери.

Ключові слова: «повторюваність» відкриттів, «одночасність» однакових винаходів, медитація, телепатія, телепортація, біосфера, інформсфера.

Аналіз останніх досліджень та публікацій: вперше ввів термін «біосфера» австрійський геолог Зюсс Г. Найбільш ширше розвинув цю ідею В.І.Вернадський. П.Шарден у книзі «Феномен людини» назвав ноосферу оболонкою людських думок на Землі. Вернадський В.І. говорить про перехід біосфери у ноосферу під дією наукової думки людства або з виникненням промислового виробництва.

Актуальність теми полягає в тому, щоб глибше зрозуміти процеси, які проходять у Всесвіті і на Землі, знайти своє місце, пізнати самого себе та вдосконалитись.

Мета дослідження – довести існування інформаційного поля, яке наповнюється еволюційно Творцем і людьми при взаємній інтеракції, що в кінцевому результаті дає поштовх для розвитку цивілізацій.

Завдання теми:

- проаналізувати винаходи, які були абсолютно однаковими, винайдені в один і той самий час незалежно один від одного;
- довести, що винаходи, які випереджували час на сотні років, з'являлись з допомогою медитації, телепортації;
- обґрунтувати на основі праць П. де Шардена і В.І.Вернадського існування інформаційної сфери.

Виклад основного матеріалу. Академік В.І.Вернадський у праці «Наукова думка як планетне явище» пише про «повторюваність» відкриттів. Проаналізувавши винаходи Леонардо да Вінчі, приходимо до висновку, що вони не були запозичені у інших культурах, цивілізаціях. А навпаки, вони були втілені у життя у середині ХХ ст. Аналогічне повторення ми бачимо у древніх японських хірургічних інструментах, а пізніше повторення цих інструментів, до дрібниць, з'явилися у Європі. Звичайно, що відносин між європейцями і японцями у цей період не було [2,с.229-230]. Як таке може статись?

Вчений вважає, що «повторюваність» відкриттів необхідно вивчати з точки зору законів розвитку наукового мислення. Можна стверджувати, що ці закони далеко не співпадають із законами логіки (наука не рухається індуктивним чи дедуктивним шляхом), а є складним проявом людської особистості. Другий шлях, пише Вернадський В.І. – це шлях прагматичного опису, спостереження розвитку сучасного наукового світогляду. Це наукове викладення фактів чи явищ у їхньому зовнішньому вигляді, істинний шлях натураліста і раціоналіста-філософа [2,с.233-234].

Крім «повторюваності» відкриттів ми вживаємо термін «одночасність», щоб підкреслити, що винаходи відбувалися також в один час, незалежно один від одного.

А що означає одночасність однакових винаходів від тисяч років до одного дня в історичному процесі? Це однакові винаходи, які були винайдені людьми із початку розвитку цивілізації до сьогодення. Одночасність розтягнута у просторі і часі. У часі ця одночасність займала на початках десятки тисяч років у просторі в різних куточках Землі. Чим розвинутіша цивілізація, тим більше скорочувався час на поняття «одночасність». Наприклад, штучний вогонь виник 50-100 тисяч років на Землі і не в одному куточку, а все залежало від кліматичних умов [3, с.16]. І ця різниця однакового винаходу складала десятки тисяч років. Винахід колеса V-II тис. до н.е. у різних цивілізаціях відбувався по-своєму. Різниця між винаходами близько трьох тисяч років [3, с.18]. Використання пару вперше було започатковано на початку XVIII століття, а вже на початок ХХ століття застосування парових машин досягло найвищого ступеня досконалості. Від початку застосування пару до відкриття явища радіоактивності пройшло двісті років [4, с. 154].

Далі, застосування двійкової системи числення: від початку створення першого комп'ютера до сьогодення пройшло сімдесят років [3, с. 22].

Ще у 1895 році В.Рентген відкрив X-промені, а І.Пулюй ті ж промені відкрив раніше, і це майже одночасно.

Потім у 1897 році Е.Віхерт і Дж.Томсон незалежно один від одного відкрили електрон.

У 1898 році Г.Шмідт і незалежно від нього М.Складовська-Кюрі виявили радіоактивність торію і його сполук [4, с. 156].

Цей список ще не вичерпаний.

У чому ж причина одночасності таких винаходів? Звичайно, можна говорити про випадковість, різноматність комунікацій і т.д. У деяких випадках з цим можна погодитись, але така кількість одночасних винаходів – нереальна.

Крім того, звернімо увагу на ті винаходи, які випереджали час. Зокрема, Герон Александрійський у своїй праці «Механіка» описав паровий двигун, а також праобраз парової турбіни, де вперше для обертання використовується реактивна дія струменя пари [3, с. 24].

Марк Вітрувій Полліон у трактаті «Про архітектуру» I ст. до н.е. винайшов водяний млин, водопідіймальні машини і т.д.

Ктесібій винайшов двоциліндровий поршневий пожежний насос, водяний годинник і т.д. [4, с. 157].

Леонардо да Вінчі – відцентровий насос, гідравлічний прес, вогнепальну нарізну зброю, підводний човен, вертоліт тощо [3, с. 24].

Тесла Н.(1856-1943) – передача електроенергії, як безпровідний радіоприймач, лазер, машина часу та ін. Отже, «повторюваність» чи «одночасність однакових винаходів» відбувалась.

То як могли Герон Александрійський, Марк Вітрувій Полліон, Ктесібій Леонардо да Вінчі, Тесла Н. та ін. кожен у свій період життя зробити такі винаходи, які були втілені у життя через сотні років, а інші майже одночасно.

Нам, поки що, відомо лише одне письмове повідомлення Н. Тесли про «механізм» винайдення винаходів. Зокрема він писав: «...я виявив, що найкраще я відчуваю тоді, коли розслабляюся і допускаю, щоб сама уява вела мене все далі і далі. Постійно у мене виникали нові враження, і так почалися мої ментальні подорожі. Кожну ніч, а інколи і вдень, я, залишившись наодинці із собою, відправлявся у ці мандрівки – у незвідані місця, міста і держави, жив там, зустрічався із людьми, знайомився і заводив дружбу і, як би це не здавалось неймовірним, але залишається фактом, що вони мені були дорогі, як і моя сім'я, і всі ті інші світи були такі ж інтенсивні у своїх проявах» [1, с. 306].

Звичайно, що по одному такому признанню Н.Тесли важко судити про всіх цих вчених. Можливо, хтось запропонує інший підхід. Але ми також знаємо, що існує медитація і телепортація.

Факт медитації відомий із багатьох джерел. А що стосується телепортації, то з точки зору науки, зараз телепортують атоми, фотони, іони і ядра атомів, але до телепортації макроорганізмів, тобто людини, вчені вважають ще зарано. Поки що на квантовому рівні і на рівні атомів це вже вирішено. Тобто, говоримо про те, що таке явище, як телепортація також - факт.

По-перше, ми визнаємо телепатію і телепортацію, як процеси, які існують у цивілізаціях.

По-друге, одночасність однакових винаходів у різних куточках Землі наводить на роздуми про зовнішню допомогу людству, тобто, якщо б винахід не був винайдений в одному куточку Землі, він був би винайдений обов'язково в іншому.

Таким чином, одночасність однакових винаходів проходила через медитацію, телепатію, телепортацію.

Творець створив Небо, Землю, рослини і все живе на Землі. Це і є створення біосфери. Коли люди почали спілкуватися між собою, то була створена ноосфера. П. Шарден у книзі «Феномен людини» назвав ноосферу оболонкою людських думок на Землі [5]. Інформаційна сфера стала наповнюватись із появою людини на Землі.

Відзначимо так, як живі організми впливають на розвиток біосфери, так і наша думка артикульована і/або неартикульована розвиває інформаційну сферу.

Академік Вернадський В.І. говорив, що ми цілком належимо біосфері – і тілом, і духовним життям, минулим і майбутнім, ставши органом її самопізнання й перетворення.

Саме наша думка наповнює інформаційну сферу, вона стоїть над біосферою, тому, що на Місяці людина може думати, а наші земні рослини більш за все не виживуть.

По Вернадському В.І. у ноосферу відбувся перехід із біосфери під дією наукової думки людства або з виникненням промислового виробництва. У Вернадського В.І. немає закінченого пояснення ноосфери, так як він говорив про біосферу.

Існування інформсфери доказати набагато складніше. У першу чергу це пов'язано із тим, що інформсфера не є матеріальною (у нашому розумінні) і побачити у звичному для нас режимі, тобто очима, відчутти на дотик, смак,

нюх, слух – неможливо. Вивчаючи біосферу (оболонку Землі), детермінантним у людському суспільстві ми відзначаємо існування флори і фауни, яка інтераціює між собою і людьми, тобто відбувається перманентний обмін організмами.

А як ми бачимо, відчуваємо інформаційну сферу? Як люди, живучи у різних куточках Землі робили (не маючи сучасних засобів комунікації) в один і той самий час однакові винаходи? Якщо це випадковість, то чому так часто вона повторюється? Якщо це не випадковість, то існування інформсфери закономірне.

Отже, існує біосфера, ноосфера або, як ми говоримо, – інформаційна сфера.

Головний ретранслятор інформації – це думка. Кожна людина з допомогою думки може увійти в інформсферу, давати і брати звідти інформацію. Все залежить від її віри, здібностей, спадковості, тренувань і т.д.

Проаналізувавши історію виникнення тих чи інших механізмів, які стали визначальними у розвитку цивілізації, прийшли до висновку, що нам допомагає Вищий Розум. Важливо знати також, як люди спілкуються із Всесвітнім Розумом. Де є те місце? Тому і постає питання: як відбувається обмін інформацією

Інформаційну сферу ми розглядаємо у двох іпостасях. Перша – це подача інформації Вищими силами у інформаційну сферу та її прийом. Друга – це приймання цієї інформації на Землі із інформсфери, а також її передача. Так відбувається комунікація.

Життя у всіх матеріальних і нематеріальних проявах розвивається по спіралі. Промисел Божий полягає у тому, щоб люди розвивалася фізично і духовно-еволюційно. Саме єдність досягнення матеріального і духовного, тобто єдність матерії і свідомості сприяє гармонійному розвитку Людини і веде до його розквіту.

Висновки. Таким чином, розкриваючи зміст і суть проблеми ми прийшли до висновку:

- ми визнаємо, що відбувались винаходи, які були абсолютно однаковими і винайдені в один і той самий час незалежно один від одного;
- виходячи із того, що винаходи, які випереджали час на сотні років, з'являлись з допомогою медитації, телепортації, телепатії;
- вченими доведено існування біосфери, ноосфери, а ми зазначаємо існування інформаційної сфери;

- вважаємо, що інтеракція між Творцем і людьми (цивілізацією) відбувається в інформсфері через віру (медитацію).

На наш погляд, вивчати проблеми цивілізації варто у поєднанні з природничими і гуманітарними науками, особливо це стосується футурології цивілізації. Тут можна використати вислів на ювілейній доповіді Римського клубу «Come On!», який має два значення – «не старайтеся мене обманути» і «приєднуйтеся до нас».

Література

1. Арсенов, О.О. Никола Тесла. Открытия реальные или мифические / О.О.Арсенов. – М.: Эксмо, 2010.- 336 с.
2. Вернадский В.И. Научная мысль как планетное явление /В.И. Вернадский. – М.: Наука, 1991. – 271 с.
3. Литвин, А.П. Спиральний розвиток цивілізацій (історико-соціологічний екскурс) /А.П.Литвин//Сб. науч. трудов. Актуальные научные исследования в современном мире: Вип.9 (17), Ч.3 XVII Международная научная конференция 26-27 сентября 2016 года. – Переяслав-Хмельницкий. – 2016. – С.14-25.
4. Литвин, А.П. Теїзм і еволюція: у пошуках істини /А.П. Литвин//Економічні, правові, гуманітарні, соціальні, екологічні проблеми в XXI ст.: вітчизняні та світові реалії: мат. XII науково-практичної конференції 15-16 травня 2017 р. м. Нововолинськ. – Нововолинськ, НФ ТНЕУ, 2017. – №12. – с.149-158.
5. Шарден, П. Т. Феномен человека [Электронный ресурс] / П'єр Тейяр де Шарден. Режим доступу: http://booksafe.net/read/de_sharden_per-fenomen_cheloveka-155021.html#p1